

תורת אביגדור

פילזים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: ארי בן-עמי
איורים: יוכבד גדל

פרשת תרומה

צמיד הזהב של בריינדי

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

פרשת תרומה

צמיד הזהב של בריינדי

טו' ניסן, בדרך בין גושן לרעמסס

אפרים לנגר פסע בשמחה עם משפחתו כשהם מצטרפים אל כלל ישראל בעוזבם את מצרים. הם עזבו את ביתם בגושן ועברו עכשיו דרך רעמסס, כשאחיו הגדול של אפרים, הרשי, עצר בפתאומיות.

"הרשי, אמר אפרים. "אנחנו לא אמורים להזדרז? לאן אתה הולך?"

"בדיוק נזכרתי במשהו, ענה הרשי. "בא מהר, אחרי!"

אפרים רץ אחרי הרשי לכיוון ביתו של ג'ובה, המצרי שהיה מכריח את היהודים לעבוד קשה כל יום. ג'ובה עמד מחוץ לביתו עוקב במבטו אחרי בני ישראל שעזבו את הארץ שלו.

"שלום אדון ג'ובה!" קרא הרשי כשהתקרב.

"שלום הרשי!" אמר ג'ובה. "אז אני שומע שאתם הולכים לטיול!"

כן, אתה יכול לקרא לזה כך... אמר הרשי בחיוך. "אכפת לך בבקשה לתת לי את צמיד הזהב שלך?"

פניו של ג'ובה עטו ארשת מזויפת של הפתעה. "צמיד? למי יש צמיד? לי אין צמיד זהב."

"אתה יודע שזה לא יפה לשקר" חייך הרשי. "אנחנו יודעים שיש לך צמיד זהב."

"כן, התערב אפרים. "ראינו את זה במהלך מכת חושך כאשר ערכנו חיפוש ברחבי הבית. ואני אקח גם את החמש אבנים מזהב טהור שיש לך בבית שלך."

"ובבקשה אל תגרום לנו לחכות," אמר הרשי. "אנחנו כבר בלחץ, אז מהר."

אחרי מספר דקות, ג'ובה הגיש לשני הילדים את הצמיד ואת חמשת האבנים. "כלתי בריינדי כל כך תשמח עם הצמיד המדהים הזה!" אמר הרשי לאפרים כשהם רצו חזרה להצטרף למשפחתם ולשאר היהודים העוזבים את מצרים.

י"ז בכסלו, מדבר סיני

"אתה יודע," אמר אפרים כשהוא הולך עם חברו הירש אלימלך אחרי יום ארוך של עזרה בבניית מזבח הזהב, "אני כל כך שמח שאח שלי הרשי התחתן עם אחותך בריינדי. כוונתי לומר שתראה איך שתי המשפחות שלנו מסורות לעזרה במשכן - זה שידוך

מקסים!"

"כן, ענה הירש אלימלך, "במיוחד אחרי מה שקרה עם הצמיד של בריינדי."

"אה כן, אמר אפרים. "זה היה כל כך חכם מצד הרשי לזכור לבקש את זה מג'ובה כשנחפזנו לצאת ממצרים."

"לא, לא, זה לא מה שהתכוונתי," אמר הירש אלימלך. "אני מדבר על כך שבריינדי נתנה את הצמיד שלה במהלך האיסוף של הנדבות למשכן!"

"היא תרמה את הצמיד?!?!?" קרא אפרים, כמעט מפיל את שקית המן שבידו. "למה היא עשתה זאת???"

"בגלל שהיא רצתה שזה יהיה במשכן!" אמר הירש אלימלך בשמחה.

"וואו," אמר אפרים. "אז אתה רוצה לומר שכאשר אנחנו עזרנו לבצלאל לצפות את המזבח בזהב, יתכן שלמעשה הזהב הזה היה ממש אותו הזהב מהצמיד אותו קיבל הרשי מג'ובה ונתן לבריינדי?"

"ממש כך!" אמר הירש אלימלך בשמחה. "בריינדי אמרה שהיא היתה כל כך שמחה לתרום את צמיד הזהב היפהפה והיקר למטרה אדירה זו של בניית בית השם!"

"בטח לכן הרשי היה נראה כל כך שמח הבוקר," אמר אפרים. "אני ראיתי אותו רוקד ליד האוהל שלו כשהלך ללקוט את המן לעצמו!"

"אתה יודע, זה באמת מדהים. מאז מכת חושך, הרשי לא יכל להפסיק מלדבר אודות הצמיד של ג'ובה והוא עשה מאמץ לעצור ולקבל אותו למרות החיפזון בו נמצאו הוא וכל העם בעוזבנו את מצרים. הוא כל כך חיכה לתת את זה כמתנה. וגם בריינדי עצמה מעולם לא ראתה צמיד יפה כמו זה.

"איזו זכות יש לנו להיות חלק ממשפחה שמקבלת סיפוק ושמחה מנתינת כאלו חפצים יקרי ערך לכבודו של בורא העולם - הקדוש ברוך הוא!"

אדר, התשפ"א, תלמוד תורה דרכי חיים בירושלים

"טוב ילדים, זהו זה, מספיק!" אמר הרב שפירא.

עיניו של אפרים נפערו לרווחה. הוא כמעט שכח שהוא למעשה לא היה במדבר כלל, אלא בחדר כתתו. רק לפני מספר דקות הורה הרב שפירא לכל הכתה לעצום עיניים ולדמיין שהם במדבר. הכל היה נראה כל כך אמיתי!

"ילדים, אני מקווה שהצלחתם לדמיין את עצמכם במדבר. זהו תרגיל חשוב מאד. זה לא מספיק רק ללמוד חומש ולחשוב על זה כמשהו שהתרחש לפני אלפי שנים. התורה היא ממש אמיתית - כל מה שכתוב בתורה נכתב בעבורנו, כיום, בשנת ה' תשפ"א!"

"הרב אביגדור מילר אמר שזה כל כך חשוב לא רק לשמוע את הסיפור, אבל פשוט לזכור ממש לדמיין בפועל שאנחנו היינו שם - להפוך את מילות התורה לאמיתיות בשביל המציאות שלנו - בכל פעם מחדש כשאנחנו לומדים אותה!"

שבת שלום ומבורך!